
Auca de les bèsties

1. Admirem la fantasia
del pollastre cantador
que fa de despertador
a la gent de la masia.
2. La balena que no és peix,
viu a dins de l'oceà;
però li cal respirar
i llença l'aigua amb el bleix.
3. Contempleu la majestat
del lleó, i el seu coratge;
i escruixiu-vos del carnatge
que pot fer amb el seu dentat.
4. De les bèsties que hi ha en terra,
cap major que l'elefant;
té una trompa que pot tant
que amb ella soques aferra.
5. Ja haureu vist com dansa l'ós
en un circ o en una fira,
encara que si bé es mira
el seu ball no és graciós.
6. Admirem la fortalesa de l'àguila imperial
té unes urpes que fan mal
amb les quals s'endú la presa
7. La renard , guilla o guineu
és la bèstia més astuta;
quan té gana ella "disfruta"
robant gallines arreu.
8. Parlarem de la granota
que viu dins els aiguamolls;
direm que croa bemolls
sense saber ni una nota.
9. Si un dia anant de camí
una serp ens planta cara,
li ventem un cop de vara
tement que porti verí.
10. Si algun cop feu la lloança
del colom, que vola tant,
digueu, sense cap recansa,
que és simpàtic i elegant.
11. De solitària masia
el gos és el guardià;
va amb el pagès a caçar
i, ensenyat, és policia.
12. El cavall és elegant i no passa mai de moda,
per més que hom vagi inventant
nous vehicles amb la roda.
13. Aquest és el cocodril
que plora llàgrimes vives;
s'arrossega per les ribes
del gran riu que en diuen Nil.
14. Si en passar per un hostel
alguna oca t'esbaldrega
no facis com el xaval,
tan dolent que l'apedrega.
17. Ja ens arriba el caragol
que tan lentament camina;
però, si bé s'examina,
ell sempre fa cap on vol.
18. La sargantana s'enfila,
s'enfila paret amunt;
de mosques en menja un munt
i de mosquits una pila.
19. Arribem al ratolí
que tant esglaia les dones,
i rosega coses bones
quan tothom és a dormir.
20. Al camell, per patir set
ningú li fa competència;
facci calor o faci fred,
no acaba la paciència.
21. El grill arriba a fer pena
sempre amb el seu ric-ric-ric;
no se'com no li és fatic
rascar-se sempre l'esquena.
22. Ara ens ocupem del bou,
que és massís i corpulent;
treballa molt i és valent
però quan n'hi ha prou, diu: prou.
23. L'oreneta, tan gentil,
la tenim ja aquí a la vora;
ens arriba per l'abril
però tot l'hivern és fora.
24. La papallona, tan àgil,
xucla el nèctar de les flors;
és pintada amb vius colors
però tota ella és molt fràgil.
25. Ara aquí el torn ens toca
de conèixer l'esquirol
que menja els pinyons que vol
assegut del pi a la soca.
26. El be que , mans i content,
la bona herba amb les dents sega,
quan bela el seu nom engega
perquè el senti bé la gent.
27. És cosa d'aconsellar,
quan se viu en una torre
i tranquil es vol estar,
de no comprar cap cotorra.
28. Quan la gana l'agullona
el llop es torna atrevit;
i, a manca d'algun cabrit,
fins ataca una persona.
29. Diguem, sense fer soroll,
que aquest no ens fa gaire gràcia;
casa seva és un eixoll
i per menjar té una bàssia.
30. Com insecte diligent
parlarem de la formiga,
que del treball és amiga,
al revés de molta gent.

---

15. A la masia d'en Fabra,
quan la tasca ja s'ha fet,
dóna bo de beure llet
munyideta de la cabra.

---

16. Un conill que surt al camp
caminant amb molta traça;
però bota com el llamp
si de cas el gos el caça.

31. Les mosques porten verí
i és precis exterminar-les;
no pareu de percaçar-les
fins fer-les totes morir.

32. Amb potes com de vellut
el gat empaita la rata;
l'atrapa amb un salt astut,
hi juga un xic i la mata.

Eladi Homs, 1927